

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11 lutego 2016 roku

W pozwie złożonym w dniu 04 sierpnia 2015 roku I. K. wniosła o podwyższenie alimentów ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Staszowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w dniu 01 kwietnia 2008 roku, w sprawie III RC 192/07, należnych od pozwanego M. K. na jej rzecz, z kwoty po 600 złotych miesięcznie do kwoty po 1.400 złotych miesięcznie, płatnych z góry do 10 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat, a także zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu podała, iż od zasądzenia alimentów w wyżej wskazanej kwocie upłynęło siedem lat. W tym czasie nastąpiła istotna zmiana w zakresie jej usprawiedliwionych potrzeb oraz kosztów utrzymania. Wprawdzie jest osobą pełnoletnią, ale nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Nie może pracować zarobkowo z uwagi na podjęcie studiów stacjonarnych na Wydziale Ekonomii (...) Ekonomicznego w P. i obecnie nie ma żadnego stałego dochodu. Do jej usprawiedliwionych potrzeb należą te związane z wyżywieniem, mieszkaniem, kształceniem, ubraniem, ochroną zdrowia, rozrywką i kulturą, sportem, rekreacją oraz wypoczynkiem. W związku z podjęciem studiów musi wynajmować mieszkanie za 600 – 700 złotych miesięcznie, opłacić bilety komunikacji miejskiej w P. oraz za przejazdy na trasie P. – S.. Poza tym ponosi stałe wydatki miesięczne na: wyżywienie (700 złotych), środki czystości i kosmetyki (200 złotych), ubranie i obuwie (300 złotych), wypoczynek i rozrywkę (około 200 złotych). Musiała też zakupić komputer za około 2.500 złotych. Ponadto ukończyła kurs prawa jazdy a ostatnio rozpoczęła zawodowy kurs trenera personalnego. Obecnie w większości ciężar jej utrzymania spoczywa na matce B. K.. Pozwany bowiem, poza płaceniem alimentów w kwocie 600 złotych miesięcznie, w inny sposób nie uczestniczy w jej utrzymaniu i wychowaniu. W związku z istotnym zwiększeniem się jej usprawiedliwionych potrzeb uzasadnione jest także zasądzenie od pozwanego wyższych alimentów.

Pozwany M. K. nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie w całości podnosząc, iż żądanie pozwu jest zupełnie nieuzasadnione i nie uwzględnia jego sytuacji i możliwości finansowych. Podkreślił, iż po rozwodzie porozumiał się z żoną i pozostawił jej cały majątek dorobkowy. Obecnie jest ponownie żonaty i ma jedno dziecko, a z drugim jego żona W. jest w ciąży. Wprawdzie pracuje, ale ze swoich zarobków utrzymuje rodzinę (jego żona nie pracuje) oraz spłaca kredyty. Jego sytuacja materialna jest tak zła, że nawet świadek J. K. (matka) pomaga mu w płaceniu alimentów na powódkę (odповідь na pozew k. 85).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Staszowie w dniu 01 kwietnia 2008 roku, w sprawie III RC 192/07, pozwany M. K. zobowiązał się płacić tytułem alimentów na rzecz małoletniej córki I. K. po 600 złotych miesięcznie, do rąk matki dziecka B. K., w terminie do 10 każdego miesiąca z góry, począwszy od 01 lutego 2008 roku, z ustawowymi odsetkami z przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat. Ponadto zobowiązał się przekazywać matce dziecka pobierany zasiłek rodzinny. I. K. miała wówczas 11,5 lat i była uczennicą szkoły podstawowej. Miała problemy ze zdrowiem o podłożu alergiczno – infekcyjnym. Jej matka pracowała zarobkowo. Zarabowała średnio 1.044,18 złotych miesięcznie netto. Pozwany od 01 kwietnia 2006 roku prowadził działalność gospodarczą w Niemczech uzyskując stosunkowo niskie dochody, a niekiedy wykazując nawet straty.

(dowód: akta III RC 192/07 Sądu Rejonowego w Staszowie).

Sąd Okręgowy w Kielcach, wyrokiem z dnia 14 stycznia 2010 roku, w sprawie I C 48/09, rozwiązując przez rozwód małżeństwo B. K. i M. K., alimenty ustalone na rzecz ich małoletniej córki I. K. w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Staszowie w dniu 01 kwietnia 2008 roku, w sprawie III RC 192/07, pozostawił na tym samym poziomie i dotychczasowych warunkach płatności. W dacie tego wyroku powódka miała 13,5 lat. Jej matka zarabiała średnio 2.000 złotych miesięcznie netto, a pozwany około 1.000 euro.

(dowód: akta I C 48/09 Sądu Okręgowego w Kielcach).

Obecnie powódka I. K. ma 19 lat. Jest studentką pierwszego roku studiów stacjonarnych pierwszego stopnia Wydziału Ekonomii na Uniwersytecie Ekonomicznym w P.. Nie korzysta z żadnej formy pomocy finansowej uczelni. Mieszka w wynajętym mieszkaniu, za które płaci 700 złotych miesięcznie. Dodatkowo ponosi opłaty za wodę, gaz, prąd w wysokości 50 – 100 złotych miesięcznie. Ponadto miesięcznie wydaje na: wyżywienie 500 – 600 złotych, na bilet komunikacji miejskiej 50 złotych, na dojazdy do domu (raz w miesiącu) około 100 złotych, na rozrywkę około 100 złotych, na doładowanie telefonu 50 złotych, na zajęcia na siłowni 100 złotych. Ponosi też koszty związane ze studiami (książki, ksero) – około 100 złotych w ciągu semestru. Zakup środków czystości kosztują ją 200 – 300 złotych co drugi miesiąc, a odzieży 500 – 600 złotych na semestr. Przeciętny miesięczny koszt swojego utrzymania określiła na 2.200 – 2.300 złotych miesięcznie.

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia powódki k. 7, informacje dot. cen mieszkań k. 10 – 16, wykaz opłat i cen biletów za przejazdy lokalnym transportem zbiorowym k. 17 – 22, umowa najmu lokalu mieszkalnego k. 90 – 94, zaświadczenie (...) Ekonomicznego w P. k. 97, zeznania świadka B. K. k. 104 – 105, zeznania powódki I. K. k. 121)

Matka powódki B. K. pracuje zarobkowo w pełnym wymiarze czasu pracy. Jej średnie wynagrodzenie miesięczne netto, za okres od 01 sierpnia 2015 roku do 31 października 2015 roku, wyniosło 3.305,58 złotych. Nie uzyskuje innych dochodów. Posiada mieszkanie własnościowe w S. o powierzchni 47 m² i samochód osobowy marki V., wyprodukowany w 2006 roku. Utrzymanie mieszkania kosztują ją około 1.000 złotych miesięcznie. (...) pomagają jej rodzice przekazując powódce po 300 złotych miesięcznie oraz dodatkowo po 100 złotych z okazji imienin, urodzin.

(dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu B. K. k. 223, 95, zeznania świadków: B. K. k. jw., J. S. k. 105).

Pozwany M. K. mieszka w Niemczech. Uzyskał tam prawo stałego pobytu. Prowadzi firmę zajmującą się robotami wykończeniowymi w budownictwie (od około 10 lat). Nie zatrudnia pracowników. Podzleca prace innym firmom. Za 2014 rok uzyskał dochód netto w wysokości 40.000 – 42.000 euro, a za 2015 rok wykazał stratę w kwocie ponad 30.000 euro. Kwota ta może jeszcze wzrosnąć. Część podwykonawców nie zapłaciła mu bowiem za podzleczone prace. Toczą się postępowania sądowe. Aktualnie spona kredyt zaciągnięty na zakup domu w wysokości 260.000 euro, w ratach po 1.200 euro miesięcznie. Jest ponownie żonaty. Z obecnego małżeństwa ma córkę w wieku 7,5 lat. Obecnie jego żona jest w ciąży z drugim dzieckiem. Nie pracuje zarobkowo. Zajmuje się księgowością w firmie pozwanego. Wyżywienie całej rodziny kosztuje około 600 euro miesięcznie, a opłata za pobyt córki w świetlicy wynosi 150 euro miesięcznie (wyżywienie, nauka języków obcych, basen). Łącznie na utrzymanie rodziny i spłatę kredytu pozwany przeznacza 2.500 – 3.000 euro miesięcznie.

(dowód: zeznania świadków: J. K. k. 105, W. K. k. 120, potwierdzenie leasingu, umowa najmu pomieszczeń gospodarczych, wniosek o przyznanie kredytu, naliczenie podatku od kupna domu. Informacja budowlanej kasy oszczędnościowej, zaświadczenie o ciąży żony pozwanego - koperta k. 101, wyciąg z ewidencji księgowej - krótkoterminowy rachunek zysków i strat k. 108 – 113, zeznania pozwanego M. K. k. 121)

Dotychczas zasądzone alimenty pozwany płaci regularnie. Obecnie w inny sposób nie pomaga córce. Sześć – siedem lat temu kupił jej laptop, a trzy lata temu przesłał dodatkowo 300 złotych. W 2012 roku powódka spędziła u niego miesiąc wakacji. Chciała również przyjechać w ubiegłe wakacje. Zwracała się z prośbą o znalezienie dla niej pracy. Jednak żona pozwanego nie wyraziła na to zgody. Od tego czasu kontakt pomiędzy stronami się urwał (niesporne).

Sąd zważył co następuje:

Stosownie do przepisu art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego – art. 135 § 1 k.r.o.

Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy ustalającej wysokość obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się (lub zwiększenie) możliwości zaspokojenia przez uprawnionego jego potrzeb własnymi siłami. Rozstrzygnięcie o żądaniu oparte o przepis art. 138 k.r.o. wymaga więc porównania stanu istniejącego w dacie ustalenia alimentów ze stanem istniejącym a dacie orzekania o ich podwyższeniu.

Alimenty na rzecz powódki I. K. zostały ustalone ugodą zawartą w dniu 01 kwietnia 2008 roku, w wysokości po 600 złotych miesięcznie. Ich wysokość i zasady płatności zostały utrzymane w wyroku rozwodowym z dnia 14 stycznia 2010 roku. Od tego czasu upłynęło już ponad sześć lat. Powódka ukończyła naukę w gimnazjum, w szkole średniej i podjęła studia wyższe. W tym czasie wzrosły ceny, a tym samym wzrosły koszty jej utrzymania. Niewątpliwie zwiększyły się też jej potrzeby związane z wiekiem. Studiując poza miejscem zamieszkania musi wynajmować i utrzymywać mieszkanie (750 – 800 złotych miesięcznie), ponosi koszty związane z przejazdami komunikacją miejską oraz z przejazdami do domu. Więcej też wydaje na wyżywienie, ubranie i obuwie, kosmetyki i środki czystości. Przeciętny miesięczny koszt swojego utrzymania powódka określiła na 2.200 – 2.300 złotych. W ocenie Sądu, jest to jednak kwota zbyt wygórowana. W rzeczywistości nie przekracza 2.000 złotych miesięcznie. Rodzice powódki powinni ponieść koszty jej utrzymania po połowie. Matka powódki B. K. pracuje zarobkowo. Zarabia 3.305,58 złotych miesięcznie. Ponosi koszty utrzymania mieszkania w kwocie około 1.000 złotych miesięcznie. Poza powódka nie ma nikogo na utrzymaniu. Jest więc w stanie ponieść połowę kosztów utrzymania córki.

Pozwany M. K. od około dziesięciu lat prowadzi firmę budowlaną w Niemczech. W swoich zeznaniach podał, iż wcześniej osiągał z tego tytułu wysokie dochody, przekraczające 40.000 euro rocznie. Umożliwiło mu to zaciągnięcie wysokiego kredytu na zakup domu. Na utrzymanie rodziny i spłatę tego kredytu wydaje 2.500 – 3.000 euro miesięcznie. Wprawdzie za 2015 roku wykazał stratę (ponad 30.000 euro), ale w ocenie Sądu jest w stanie łożyć na utrzymanie córki po 1.000 złotych miesięcznie (około 235 euro) zwłaszcza, że ostatnio, poza alimentami, w inny sposób nie przyczynia się do jej utrzymania. Przy ustaleniu wysokości alimentów Sąd uwzględnił obecną sytuację rodzinną M. K..

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd przyjął, iż nastąpiła zmiana stosunków, zarówno przez istotny wzrost usprawiedliwionych potrzeb powódki jak i istotne zwiększenie się możliwości zarobkowych pozwanego, w rozumieniu art. 138 k.r.o.

Dlatego powództwo I. K. częściowo uwzględnił podwyższając alimenty zasądzone przez pozwanego M. K. z kwoty po 600 złotych miesięcznie do kwoty po 1.000 złotych miesięcznie.

W pozostałej części powództwo należało oddalić jako nieuzasadnione – pkt. II sentencji.

Orzeczenie w pkt. III sentencji oparte zostało o przepis art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Ponieważ żądanie pozwu zostało uwzględnione jedynie w części Sąd, stosownie do przepisu art. 100 k.p.c., koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie zniósł – pkt. IV sentencji.

Wyrokowi w pkt. I został nadany rygor natychmiastowej wykonalności stosownie do przepisu art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. i klauzula wykonalności na zasadzie art. 1082 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego M. K. – adw. Z. K..